

Maade, som om det var hans bestemte Hensigt dermed at skade vort Parti. Det var ved en Overrumpling, at Tinget gik med. Vilhelm Lassen stod bagefter her i Tinget og forsikrede det samme og talte om den stærke Statskasse, den kunde sagtens magte det, og at Risikoen var saa ringe, den var minimal, sagde han.

Da Sagen saa var til første Behandling her, gjorde jeg gældende, at der var een Part, som der ikke var Tale om her, og det var Arbejderne, og at det ganske sikkert var dem, der kom til at lide mest under Bankkrisen. Og overfor Finansministeren udtalte jeg Haabet om, at naar man nu saa stærkt hjalp de Folk, som dog egentlig ikke kunde kaldes nødlidende, vilde man ikke lade Arbejderne i Stikken. Men hvorledes gik det saa, da Arbejderne, ramte af Arbejdsløsheden, henvendte sig til Statsmagten? Saa fik vi kun nogle ganske faa Procent til Støtte for de arbejdsløse af det Beløb, der blev givet til Støtte for de nødlidende Banker.

Nej, det var paa afdøde Vilhelm Lassens stærke Anbefaling, og fordi han talte om den stærke Statskasse, og det var ved en Slags Overrumpling, at Tinget gik med den Gang. Havde vi haft Tid til at behandle Sagen, som den burde behandles, og havde vi vidst, hvorledes Forholdene vare, vare vi sikkert aldrig gaaede med til Bankgarantien.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) vilde paastaa, at han ikke havde desavoueret den højtærede Finansminister. Men naar det ærede Medlem her meget højtideligt paa sit Partis Vegne tager Afstand fra de Udtalelser, der i Gaar kom fra den højtærede Finansminister... (Rode: Nej, bekræfter, hvad Finansministeren har sagt)... bekræfter, hvad Finansministeren har sagt, men samtidig meget stærkt understreger, at der er en Modsætning mellem den højtærede Finansministers Opfattelse paa dette Punkt og det radikale Partis — hvis det ikke er en Desavouering af Finansministerens Anskuelse, saa ved jeg ikke, hvad Desavouering er.

Nu siger den højtærede Finansminister til Undskyldning, at det betyder i Virkeligheden ikke saa meget, at han har den Anskuelse; det vil ikke faa stor praktisk Betydning, da Toldloven først skal til Revision i 1916. Det er nu for Resten ikke givet, at Toldloven ikke kommer til Revision før. Jeg antager ikke, at det radikale Parti — saa lidt som nogen an-

den — vil afskære sig fra at forsøge paa at faa revideret Toldloven paa et eller andet Punkt inden 1916, for saa vidt det mener, der er Trang dertil.

Men vi maa huske paa, at den højtærede Finansminister i dette Øjeblik staar som Leder af vor Skattepolitik og Skatte-lovgivning. Og een Ting have vi nu faaet konstateret, og det er, at Finansministeren er en Ven af de indirekte Skatter. (Rode: Ikke en absolut Modstander af dem). Nej, han er en Ven af de indirekte Skatter; han ønsker ikke at røre ved de indirekte Skatter. Og der er jo andre indirekte Skatter end netop Toldskatter, og da Finansministeren staar som Leder af vor Skattelovgivning, saa længe han sidder paa sin nuværende Plads, kunne i alt Fald vi, der ere Frihandelsmænd, ikke have nogen Tillid til Finansministeren i saa Henseende.

Sløngerik: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) sagde, at han ikke kunde blive siddende og tie stille, naar der rettedes en saadan Beskyldning mod Vilhelm Lassen som den, han mente der var blevet rettet mod denne. Det ærede Medlem burde nu alligevel være blevet siddende. Han vilde da have haft en gunstig Lejlighed til at lade være med at løbe sig en Staver i Livet. Sagen er den, at Vilhelm Lassen netop ved den paagældende Lejlighed udtalte, at der ikke vilde blive noget at risikere for Statskassen i rede Penge. Jeg skal tillade mig at oplæse, hvad Vilhelm Lassen sagde den Gang, han her i Folketinget forelagde Forslaget om Bankgarantien. Det staar at læse i Rigsdagstidenden for 1907—08 Spalte 4093, og hans Ord lød saaledes: „Jeg tror ikke, at det til syvende og sidst skal vise sig, at denne Forpligtelse betyder noget i rede Penge.“ Det var netop, hvad Finansminister Vilhelm Lassen gjorde gældende, og hvis det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds var blevet siddende, havde han ikke løbet sig den Staver i Livet, som han gjorde, da han prøvede paa at imødegaa dette.

Sigurd Berg: Det forekommer mig, at det vilde have været naturligt, om det ærede Medlem, naar han vilde læse op, hvad Vilh. Lassen sagde ved Garantilovens Forelæggelse, saa havde oplæst, hvad Vilh. Lassen særlig udtalte om det Punkt, Talen er om. Finansminister Lassen udtalte den Gang, at han ikke troede, Risikoen